

seorganisation, der administrerer ordningen.«

Der er endvidere fremsat forslag om at udskyde lovens ikrafttræden til den 1. juli 1982.

4. Forslaget til det ny § 2, stk. 2, bygger på et udkast til forslag til folketingsbeslutning om fri adgang til erhvervsudøvelse, der er gengivet i arbejdsmarkedsudvalgets betænkning af 14. maj 1981:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag, der sikrer, at der ikke på noget område inden for erhvervslivet gøres indgreb i den enkelte erhvervsudøvers aftalefrihed, efter følgende retningslinjer:

.....

2. Det skal sikres, at benyttelse af ordninger, til hvilke der ydes statsstøtte – enten i form af tilskud eller lån – ikke gøres betinget af medlemskab af en forening, interesseorganisation eller lignende.«

Udkastet indgår i den argumentation, som det radikale venstres medlem fremkom med i udvalgsbetænkningen i forbindelse med sin tilkendegivelse om, at han ikke kan medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Det anføres i den forbindelse bl. a., at et seriøst arbejde med at fjerne eksklusivbestemmelser og eksklusivlignende bestemmelser må tage udgangspunkt i undersøgelser, der klarlægger sådanne bestemmelseres udbredelse i både aftaler på arbejdsmarkedet, kollegiale vedtægter og lovgivning. En anden fremgangsmåde vil efter det radikale medlems opfattelse være uforsvarlig og udtryk for dårlig lovgivningsskik.

I bemærkningerne til den ovenfor citerede passus i udkastet til forslag til folketingsbeslutning anføres det, at der her sigtes til en lang række tilfælde, hvor man yder støtte til bl. a. konsulentvirksomhed i form af støtte til organisationer, selskaber eller lignende, hvilket i realiteten betyder, at udnyttelse af ordningerne i praksis forudsætter medlemskab af de pågældende organisationer m. m.

5. For så vidt angår spørgsmålet om de indholdsmæssige konsekvenser af forslaget om indsættelse af et nyt § 2, stk. 2, bemærkes foreløbig, at justitsministeriet ved fortolkningen af bestemmelsens rækkevidde går ud fra, at udtrykket »statsmidler« skal omfatte enhver form for offentlig støtte, og at den fol-

gelig også vil finde anvendelse på støtte, der udredes over De europæiske Fællesskabers budget enten direkte til beløbsmodtageren eller indirekte i form af hel eller delvis refusion af støtte, der er udbetalt over statskassen.

EF har for de fleste landbrugsprodukter fastsat en markedsordning, der tilsigter at regulere priserne og forsyningerne. I bl. a. to af disse markedsordninger, henholdsvis om frugt og grønsager, forordning nr. 1035/72 af 18. maj 1972, og om fiskerivarer, forordning nr. 100/76 af 19. januar 1976, fastsættes en regulering, der bygger på, at landbrugerne, henholdsvis fiskerne, organiserer sig i en eller flere producentorganisationer, der har til opgave at fremme en koncentration af udbuddet og at regulere priserne. Producentorganisationerne kan fastsætte en tilbagetagelsespris, under hvilken de tilsluttede medlemmer ikke må sælge deres produkter. Hvis denne pris er i overensstemmelse med den tilbagetagspris, der hvert år fastsættes af EF's institutioner, skal medlemslandene yde producentorganisationen et tilskud, der sammen med indtægterne ved salget af de tilbagetagne produkter til andre formål end almindeligt forbrug samt eventuelt en afgift, som organisationen afkræver medlemmerne, dækker udgifterne ved ordningen. Medlemsstaternes tilskud refunderes fuldt ud af EF gennem FEOGA.

Det er frivilligt at være medlem af en producentorganisation, men kun producenter, der er medlem, vil kunne få del i støtten og dermed direkte nyde godt af den fastlagte prisstabiliseringsordning.

Der er normalt adgang til at oprette flere producentorganisationer, og for så vidt angår fiskerivarer er betingelserne for at opnå anerkendelse som producentorganisation fastlagt i Kommissionens forordning nr. 1939/72 af 8. september 1972, der stiller krav om en vis mindstefangstmængde. Forordningerne giver medlemsstaterne mulighed for at yde støtte til oprettelsen af producentorganisationer, hvilket Danmark har benyttet sig af inden for markedsordningen om frugt og grønsager. Støtten refunderes delvis af EF.

En gennemførelse af det foreliggende ændringsforslag ville efter justitsministeriets opfattelse utvivlsomt være i strid med de to rådsforordninger, idet hovedprincippet i forordningerne som nævnt er, at kun producen-